

ЗАКОН

о међународним мерама ограничавања

"Службени гласник РС", број 10 од 8. фебруара 2016.

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом прописује се поступак спровођења међународних мера ограничавања које Република Србија уводи, примењује или укида на основу правних аката донетих од стране Савета безбедности Уједињених нација, Организације за европску безбедност и сарадњу, других међународних организација чији је Република Србија члан, као и правних аката других међународних организација, када је то у спољнополитичком интересу Републике Србије.

Међународне мере ограничавања

Члан 2.

Међународне мере ограничавања су мере које се примењују у циљу успостављања и очувања међународног мира и безбедности, поштовања међународног хуманитарног права, људских права и основних слобода и извршавања других међународних обавеза.

Примена закона

Члан 3.

Међународне мере ограничавања примењују се према:

- 1) државама;
- 2) међународним организацијама;
- 3) физичком лицу које има држављанство Републике Србије, а налази се на листи лица којима је уведена мера ограничавања;
- 4) физичком лицу које није држављанин Републике Србије, а борави на територији Републике Србије и које се налази на листи лица којима је уведена мера ограничавања;
- 5) правном лицу основаном у складу са прописима Републике Србије које се налази на листи лица којима је уведена мера ограничавања;

6) страном правном лицу ако поседује имовину и средства на територији Републике Србије, а које се налази на листи лица којима је уведена мера ограничавања.

Врсте међународних мера ограничавања

Члан 4.

Међународне мере ограничавања могу бити:

- 1) потпун или делимичан прекид дипломатских односа;
- 2) потпун или делимичан прекид економских и финансијских односа;
- 3) прекид саобраћаја, поштанских, телеграфских, телекомуникационих и других веза;
- 4) забрана трговине наоружањем;
- 5) забрана уласка на територију Републике Србије или преласка преко њене територије;
- 6) привремено ограничавање располагања имовином која се налази на територији Републике Србије;
- 7) привремено ограничавање располагања средствима;
- 8) друге међународне мере ограничавања, које се примењују у складу са међународним правом.

Значење појмова

Члан 5.

Појмови, у смислу овог закона, имају следећа значења:

- 1) *консолидована листа* је листа коју утврђује надлежно тело међународне организације која уводи мере ограничења;
- 2) *забрана трговине наоружањем* (ембарго на оружје) обухвата забрану промета и другог вида располагања оружјем, робом двоструке намене и војном опремом, као и послова посредовања, транспорта, пружања техничке и финансијске помоћи у вези са наоружањем, робом двоструке намене и војном опремом у иностранству;
- 3) *имовина* обухвата материјалну или нематеријалну, покретну или непокретну имовину на којој се право својине доказује исправом у било ком облику, укључујући електронску и дигиталну форму;
- 4) *средства* обухватају финансијска средства, и то:
– готовину, чекове, новчана потраживања, менице, новчане дознаке и друга средства плаћања,

- финансијске инструменте прописане законом којим се уређују тржиште капитала, хартије од вредности, укључујући акције, обвезнице и друге финансијске инструменте,
- исправе којима се доказује право на финансијска средства или на друге финансијске изворе,
- камате, дивиденде и друге приходе од средстава,
- потраживања, кредите и акредитиве;

5) *привремено ограничавање располагања имовином* представља мере привремене забране свих врста располагања имовином лицима на које се мере ограничавања односе;

6) *привремено ограничавање располагања средствима* представља мере привремене забране располагања свим финансијским средствима из тачке 4) овог члана лицима на које се мере ограничавања односе, а која средства се налазе на рачунима код домаћих банака и других пружалаца платних услуга као и Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности;

7) *техничка помоћ* означава сваку помоћ или услугу која се односи на развој, производњу, поправке, састављање, тестирање, одржавање или било коју другу техничку услугу која се пружа као саветодавна услуга, спровођење обуке, преноса пословног знања и вештина, укључујући и помоћ која се пружа усмено;

8) *евиденција* представља збирку података о државама, међународним организацијама и физичким и правним лицима, према којима су уведене мере ограничавања;

9) *друге међународне мере ограничавања* су мере које су дефинисане у правном акту међународне организације о њиховом увођењу.

II. НАДЛЕЖНОСТ ЗА ПРИМЕНУ МЕРА

Одлука о примени уведених међународних мера ограничавања

Члан 6.

Одлуку о примени уведених међународних мера ограничавања доноси Влада, на предлог министарства надлежног за спољне послове (у даљем тексту: Министарство).

Одлуком из става 1. овог члана утврђују се основ за увођење међународне мере ограничавања, врста међународне мере ограничавања, начин њене примене, начин поступања надлежних органа, односно правних лица из члана 7. овог закона и време примене мере.

Ако у одлуци из става 1. овог члана није утврђено време примене међународне мере ограничавања, та мера се укида одлуком Владе на предлог Министарства.

Одлуке из ст. 1. и 3. овог члана објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Надлежност за примену међународних мера ограничавања

Члан 7.

Међународне мере ограничавања примењују државни органи, органи државне управе, органи локалне самоуправе, банке и друге финансијске организације, привредна друштва, предузетници, као и друга правна и физичка лица (у даљем тексту: органи, правна и физичка лица надлежни за примену међународних мера ограничавања).

Обавештавање о спровођењу међународних мера ограничавања

Члан 8.

О предузетим мерама у вези спровођења уведених међународних мера ограничавања и њиховог укидања, Министарство дипломатским путем обавештава међународну организацију која је донела акт на основу којег је Влада донела одлуку о примени међународне мере ограничавања.

III. ПРИМЕНА МЕЂУНАРОДНИХ МЕРА ОГРАНИЧАВАЊА

Обавеза органа, правних и физичких лица

Члан 9.

Органи, правна и физичка лица надлежни за примену међународних мера ограничавања, дужни су да у оквиру своје надлежности, у складу са овим законом обезбеде примену међународних мера ограничавања и да о предузетим активностима обавесте Министарство.

Прибављање података

Члан 10.

Органи, правна и физичка лица надлежни за примену међународне мере ограничавања дужни су да доставе Министарству податке о спровођењу међународних мера ограничавања, који се редовно или на основу захтева достављају Савету безбедности Уједињених нација или његовим помоћним телима, Организацији за европску безбедност и сарадњу или другој међународној организацији која је увела међународне мере ограничавања.

Праћење примене мера ограничења

Члан 11.

Министарство образује Радну групу ради праћења примене мера ограничавања из овог закона.

Радну групу сачињавају представници државних органа и других органа надлежних за примену мера ограничавања које се примењују на основу овог закона.

Привремено ограничавање располагања имовином

Члан 12.

Међународна мера ограничавања располагања имовином подразумева ограничавање дела или свих својинских овлашћења које власник има на имовини и спроводи се на имовини субјекта према коме је ова мера уведена. Имовина чије се располагање привремено ограничава не може бити доступна субјекту, директно или индиректно.

Привремено ограничавање располагања средствима

Члан 13.

Међународна мера ограничавања спроводи се на средствима која су у својини, државини или их на други начин користи субјект према којем се мера примењује.

Средства чије је располагање ограничено применом међународне мере ограничавања не могу се учинити доступним субјекту из става 1. овог члана.

Ослобађање дела средстава

Члан 14.

Физичком лицу може се на његов захтев одобрити коришћење дела средстава чије је располагање ограничено применом међународне мере ограничавања кад су та средства неопходна за плаћање ванредних трошкова, као што су трошкови везани за рођење детета, смртни случај или друга слична ситуација, за потребе трошкова лечења, за подмиривање основних животних трошкова и др.

Захтев за ослобађање средстава из става 1. овог члана, физичко лице подноси Министарству.

О захтеву из става 2. овог члана одлучује Влада, на предлог Министарства, које о томе обавештава међународну организацију чије се мере примењују.

IV. ЕВИДЕНТИРАЊЕ ПОДАТАКА О МЕРАМА ОГРАНИЧАВАЊА

Евиденција података о мерама ограничавања

Члан 15.

У циљу праћења увођења и контроле примене мера ограничавања успоставља се Евиденција података о мерама ограничавања, које се уводе према државама, међународним организацијама, физичким и правним лицима на које се мере ограничавања односе (у даљем тексту: Евиденција).

Садржина Евиденције

Члан 16.

Евиденција садржи следеће податке:

1) *о међународним мерама ограничавања*: назив правног акта, односно одлуке на основу које је мера уведена; назив државе, међународне организације према којој се уводи, физичко и правно лице према коме се уводи; врсту мере; датум увођења, односно почетак примене, датум укидања, односно престанак примене међународне мере ограничавања према држави, међународној организацији или физичком и правном лицу, као и друге податке;

2) *за физичка лица*: име и презиме, датум и место рођења, пребивалиште или боравиште, држављанство, врсту и број личне исправе, матични број, односно лични идентификациони број након његовог одређивања и додељивања, податке о имовини, имовинским правима и обавезама које имају на територији Републике Србије, датум почетка и датум престанка одређене мере ограничавања, предузете мере ограничавања и податке који се односе на покушај кршења мере ограничавања, податке о ослобађању дела средстава из члана 14. овог закона;

3) *за правна лица и друге субјекте*: назив и седиште правног лица, име и презиме лица овлашћеног за заступање правног лица, матични број, порески идентификациони број (ПИБ), податке о имовини, имовинским правима и обавезама које имају на територији Републике Србије, датум почетка и датум престанка одређене мере ограничавања, предузете мере ограничавања и податке који се односе на покушај кршења мере ограничавања.

Вођење и одржавање Евиденције

Члан 17.

Евиденцију води Министарство.

Подаци о физичким лицима из Евиденције чувају се, у складу са прописима којима се уређује заштита податка о личности и тајност података.

Чување података из Евиденције

Члан 18.

Подаци из Евиденције чувају се пет година од престанка мера ограничавања.

Подаци о физичким лицима у Евиденцији чувају се у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности и тајност података.

После истека рока из става 1. овог члана подаци се бришу, односно уништавају у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности и тајност података или се архивирају у складу са прописима којима се уређује чување архивираних података.

Обавеза достављања података

Члан 19.

Надлежни орган је дужан да Министарству, на његов захтев, достави податке из Евиденције података коју води, а који се односе на физичко лице које је држављанин Републике Србије или правно лице које је основано у складу са прописима Републике Србије.

Физичка и правна лица дужна су да на захтев Министарства доставе податке из става 1. овог члана, са којима располажу.

Достављање података међународним организацијама

Члан 20.

Податке који су садржани у Евиденцији Министарство доставља међународним организацијама из члана 1. овог закона, на њихов захтев, у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности и тајност података.

Обавештавање физичког и правног лица

Члан 21.

Министарство обавештава физичко лице, које је држављанин Републике Србије и правно лице које је основано у складу са прописима Републике Србије да се налази на консолидованој листи међународне организације за примену међународне мере ограничавања.

Обавештење из става 1. овог члана садржи податке о разлозима стављања на консолидовану листу и о дејствима те мере.

Лични подаци

Члан 22.

Физичка лица имају право на увид, исправку и брисање података из Евиденције који се на њих односе, у складу са прописима којима се уређује заштита података о личности.

Подаци о правним лицима

Члан 23.

Правно лице има право на увид у податке из Евиденције који се на њега односе, у складу са прописима о тајности података.

Правно лице може поднети захтев за исправку и брисање података који су нетачни или се воде супротно овом закону.

О захтеву из става 2. овог члана одлучује Министарство, у складу са законом којим се уређује управни поступак.

Захтев физичког и правног лица које се налази на консолидованој листи

Члан 24.

Физичко и правно лице, које се налази на консолидованој листи, може преко Министарства поднети захтев међународној организацији која је увела међународну меру ограничавања и затражити информације о разлозима стављања на ту листу.

Захтев из става 1. овог члана, Министарство у најкраћем року дипломатским путем прослеђује међународној организацији.

Измене у Евиденцији и обавештење о брисању са консолидоване листе

Члан 25.

По добијању информације да се правно или физичко лице више не налази на консолидованој листи, Министарство ће извршити одговарајуће измене у Евиденцији и о томе обавестити то правно или физичко лице.

Одговорност за штету

Члан 26.

За штету која настане применом међународних мера ограничавања не може се поднети захтев за надокнаду штете против Републике Србије, органа, правних и физичких лица надлежних за примену међународних мера ограничавања.

V. НАДЗОР

Члан 27.

Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако не обезбеди примену међународних мера ограничавања и о предузетим активностима не обавести Министарство (члан 9).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 20.000 до 100.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 50.000 до 300.000 динара.

VII. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.